

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Breuer Szilárd

Idő

"1925"

Személy

Szerző:

Cím: *Negyven év budapesti tűzoltóság szolgálatában*

Forrás:

Pesti Hírlap

3n

(Hely)

1925. 7. 4.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Negyven év budapesti tűzoltóság szolgálatában.

Breuer Szilárd tűzoltó-főparancsnok jubileuma.

Megemlékeztünk arról, hogy a budapesti tűzoltóság vasárnap ünnepli Breuer Szilárd tűzoltó-főparancsnok negyven éves szolgálati jubileumát. Mivel az érdemes tűzoltó-főparancsnok negyven éves pályafutása egybeesik a főváros és a budapesti városi tűzoltóság fejlődésével, negyven éves szolgálatának emlékei mindenkit érdekelhetnek. A *Pesti Hírlap* munkatársa éppen ezért beszélgetett a jubiláló tűzoltó-főparancsnokkal, aki a budapesti tűzoltóság fejlődéséről és pályafutásának mozzanatairól sok érdekes dolgot mondott el.

Breuer Szilárd 1881-ben lépett be a budapesti önkéntes tűzoltótestületbe, ahova a sportszeretet vitte hatvan társa közé. A műgyetemre járt és építésznek készült. Tanulmányait be is fejezte, azonban az építési pályából mi sem lett, mert 1885-ben az egyetem elvégzése után meghívták a városi tűzoltóság tisztikarába, ahol éppen abban az időben halt meg Kempelen Béla és Krausz Waldemár tűzoltótiszt. Ekkor lett segéd tiszt Scerbovszky Szaniszlóval, a későbbi tűzoltó-főparancsnokkal együtt, akinek 1912-ben történt nyugdíjazásakor lett parancsnok, majd Janicsk főparancsnok 1922-iki nyugdíjvonulásakor a budapesti városi tűzoltóság főparancsnoka.

Mikor Breuer Szilárd a városi tűzoltósághoz került, Budapest még nem volt világváros, azonban — mint tudjuk — hamarosan hatalmas fejlődésnek indult. A főváros rendkívüli ipari és kereskedelmi fejlődése, rohamos világvárossá alakulása megkívánta a tűzoltóság fejlődését is és hogy tűzoltóságunk párhuzamos fejlődése milyen hatalmas ívet futott be, azt leginkább a tűzoltóság őrsegeinek és létszámának adatai szemléltetik. A fővárosi tűzoltóság 1885-ben 3 tisztből és 85 emberből állott. Ma 12 tisztből, 6 hivatalnokból és 600 emberből áll a városi tűzoltóság. A tűzoltó-főparancsnok pályakezdésekor a városnak mindössze hat őrsége volt, kezdetleges kézfecskendőkkel és egyéb tűzoltó-

szerekkel felszerelve. Ma tíz őrség teljesíti a szolgálatot és minden őrség automobilüzemre van berendezve, egyetlen őrség kivételével, amelyet még ez év folyamán gépkocsiszolgálatra alakítanak át.

A főváros egyébként még három őrség felállítását tervezi, még pedig az új soroksári kikötő, a Váci-uti rayon és Kelenföld számára. Érdekes, hogy a főváros tűzoltóságának fejlesztési mozzanatai kapcsolatosak a kiállításokkal. Az 1885-iki kiállítás alkalmával három, az 1896-os kiállítás alkalmával két őrséget állítottak fel. A budapesti tűzoltóság a tűzoltáson kívül megelőző tűzrendészeti szolgálatot is teljesít, ami jobbára helyszíni szemlékkel kapcsolatos és így a tűzoltótisztek és hivatalnokok rendkívül nagyarányu munkát végeznek.

A jubiláló főparancsnok negyven éves pályája közben szinte minden nagy tűznél jelen volt és mint parancsnok tiszt működött és így egyes tüzekhez érdekes emlékek fűztek. Még önkéntes tűzoltó korában mint szakasparancsnok tevékeny részt vett 1883-ban az Alkotmány-utcai *Renz-cirkusz* tűzének oltásában. Ő volt az utolsó ember, aki a lángban álló kupolából — előbb emberettől

parancsolva — lejött, nyomban utána össze is dőlt a hatalmas épület.

1888-ban már mint városi tűzoltó, a Klotild-utcai pesti hengermalom nagy tűzénél néhány tűzoltótársával majdnem bennszorult az égő épületben, azonban sikerült még idejében megmenekülniök. 1893-ban az újpesti *Wolfner-gyár* égése alkalmával, ahova segítséget kértek, három őrséggel vonult ki. Csupán a kiszámíthatatlan véletlen mentette meg akkor a szörnyű haláltól, a leomló tűzfal ugyanis agyonütötte ott Ambrus rendőrkapitányt és szolgáját. Breuer Szilárd kürtöisével közvetlenül mellette állt, a kürtöse is fejszerűlést szenvedett, csupán neki nem történt semmi baja.

Ezután csupa nagy gyári tüzekre emlékezik vissza, 1894-ben a Gregersen-fatelep égésére, mely éppen a ferencvárosi bucsu napján történt, majd két

nagy tűz borította lángokba a Concordia-gőzmalmot, aztán a Lujza-gőzmalom égése következett, de a főparancsnok szerint mindegyik tűz közül a legveszedelmesebb és legnagyobb terjedelmű 1922-ben a *Silos-gabonarakartár* égése volt. Ez volt különben az egyetlen eset, amikor az összes budapesti őrségek — egynek kivételével — egyszerre dolgoztak tűznél.

Breuer Szilárd főparancsnok elmondta még, hogy a szolgálaton kívül élénk részt vett a testületi életben is. Megalapította a *Budapesti Tűzoltótestületek Szövetségét*, továbbá szervezte a *nyíregyházi és szabadkai, zombori, rimaszombati, győri és pozsonyi tűzoltóságot*. A budapesti tanfolyamokon kívül előadott Moson-, Veszprém- és Bács-Bodrog-megyében. Az Országos Tűzoltó Szövetség mozgalmában is résztvett, tíz évig, mint főtktár, most alelnöke a szövetségnek.

A tűzoltó-szakirodalomnak Magyarországon ugyszólván ő a megindítója. 1883-ban adta ki első könyvét „*A szivattyú*” címmel, ami után még vagy nyolc könyvet adott ki. Tíz évig szerkesztette a „*Tűzrendészeti Lapok*”-at és három évig a „*Tűzrendészeti Közöny*”-t.

A nemzetközi szövetségi mozgalmakban is tevékenykedett. A nemzetközi tűzoltószövetségnek választmányi tagja és tiszteletbeli tagja az angol, francia, olasz, luxemburgi és a szovjet előtti orosz tűzoltószövetségnek. A kongresszusok alkalmával ugyszólván beutazta egész Európát.

A Kun-utcai tűzoltólaktanyában erősen köszülnek a vasárnapi jubileumra, amelyen az érdemes főparancsnokot tűzoltótársai szeretettel fogják ünnepelni.